צבא ההגנה לישראל

בית המשפט הצבאי ביהודה **תיק מס': 2058/11**

בפני כב' השופטת: רס"ן אתי אדר

התביעה הצבאית

(באמצעות ב"כ עו"ד סרן מיכאל אביטן)

נגד

הנאשם: באסם מוחמד עבד אלרחמאן תמימי ת.ז 959225640 / שב"ס - נוכח

(באמצעות ב"כ עו"ד לביב חביב - נוכח)

רמ"שית: רב"ט דניאל אסלן + רב"ט קארן דוד

מתורגמן: רב"ט תאמר ברכאת + סמ"ר פיראס חרב

תאריך הדיון 08/01/12, י"ג בטבת תשע"ב

מהלך הדיון

בית המשפט מזהה את הנאשם.

הנאשם מצהיר כי מייצג אותו עו"ד לביב חביב.

עד תביעה מס' 14 (מס' 8 ברשימת העדים), פקד ג'לאל עוודה.

העד מוזהר לומר את האמת אחרת יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק.

חקירה ראשית

ש:ספר לביהמ"ש את שמך, תפקידך.

ת:קוראים לי ג'לאל, תפקידי דאז קצין חקירות, היום אני תובע בימ"ש בעכו.

ש:אתה חקרת מספר חקירות, אתחיל ראשית בחקירה של עודי תמימי, ביום 09/01/11 וביום 10/01/11, אתה זוכר את החקירות?

ת:ממש לא. תציג לי ואני אזכר מהכתוב.

ש:מציג בפניך שתי אמרות מיום 09/01/11 ו-10/01/11 של עודי תמימי. לעניין החקירה הראשונה מיום 09/01/11, באיזה שפה התנהלה החקירה?

ת:לפי התרגום אני רואה שהחקירה התנהלה בשפה הערבית.

ש:האם אתה זוכר איך התנהלה החקירה, האם היה משהו מיוחד בחקירה?

ת:לפי מה שאני רואה, החקירה התנהלה ככל חקירה אחרת, הנחקר הוזהר כדין, הוקראו לו זכויותיו. נשאל שאלות והשיב. בעדות מיום 09/01/11 אני רואה כי היה עוד חוקר בשם ארנון יהב ושוטרת בשם נהאי, אשר הקלידה את העדות. גם בעדות השנייה מיום 10/01/11 אותו הדבר. אני רואה כי העדות הוקלדה על ידי נהאי שככל הנראה הייתה בחדר.

ש:למרות שעברה שנה, אתה זוכר את האווירה בחקירות, את מהלך החקירות? או שאתה נסמך על הכתוב?

ת:עברו הרבה חקירות עלי, להיזכר ספציפית בחקירה הזאת ממש לא. כהרגלי, במידה והיו דברים יוצאי דופן במהלך גביית העדות זה היה מתועד בעדות. משלא תועדו דברים כאלה, ברי שהכול התנהל כשורה.

ש:מה לגבי זכויות של הנחקר? ממה שאתה מתרשם וזוכר, זכויות הוקראו לו?

ת:אני רואה שכן. שתי האזהרות בשתי העדויות, החשדות המיוחסים לחשוד דאז לנחקר, הוצגו בפניו. זכויותיו על פי דין הוקראו לו. אני רואה שהוא חתם על תוכן האזהרה והבין אותה. בסוף העדות הוא חתם עלייה.

ש:לאיזה עדות אתה מתייחס?

ת:לשתי העדויות. בעדות של 09/01/11 בגוף העדות בערבית הוא חתום על הכול. לגבי העדות מיום 10/01/11 אותו דבר, הוא חתום שהבין את תוכן האזהרה ובסוף העדות הוא חתום על הדברים שהוא מסר.

ש:מהדברים שלך אני מבין שלא היה שום דבר חריג, במידה ויש משהו חריג במהלך החקירה, יש נוהל שאתם פועלים לפיו?

ת:חריג זה מידתי. מישהו שיבקש מים יכול להיות שייחשב בעיניו חריג ויביאו לו מים אבל זה לא חריג. דברים חריגים כפי שאמרתי מתועדים בגוף העדות. אם היה משהו חריג, לדוגמא שהבחור התעלף, היינו מפסיקים את החקירה ומתעדים זאת. כל חריג מתועד.

ש:עודי תמימי היה פה ביום 28/11/11 ובעדותו בפני ביהמ"ש טען מספר דברים שאבקש את התייחסותך. ראשית, הוא טען כי כל זמן שהוא היה בצינוק וגם בהמתנה בא אליו חוקר ואמר "החוקר אמר לי שבאסם ונאג'י וזהו". מה התייחסותך?

ת:לא יודע מה זה צינוק. איפה החקירה הזאת אצלנו בימ"ר?

ש:כן.

ת:לא ידוע לי שיש לנו צינוק בימ"ר. לגבי כך שאמרו לו באסם ונאג'י כל הזמן, זו טענה בעלמא. מעצם הדברים כפי שידוע ישנה חקירה, החקירה מתפתחת ומשם מתחילים ומכלכלים את צעדינו בכל תיק ותיק.

ש: עוד עודי מסר בעדותו בפני ביהמ"ש אומר שהוא לא חתם על האמרות שלו במשטרה. אם הוא לא חתם תסביר לביהמ"ש מה אתה באמרות ומאיפה הגיעו החתימות?

ת:הוא אמר שהוא לא חתם על שתי האמרות האלו? לא הבנתי את הטענה הקודמת שלו שהזכרת. אבל עכשיו לאחר שאני מעיין בעדויות ושומע את הטענה שלו לגבי החתימות. הטענה הנ"ל כמו הטענה הזאת היא אבסורדית ביותר, אני מזהה את החתימה שלי מצד שמאל ומצד ימין זו חתימה שלו בערבית, ואין אחד מלבדו שיכול לחתום במקום הזה.

ש:בחקירה מיום 10/01/11 איך תועדה החקירה?

ת:אני רואה שמקום הגבייה זה בתשאול ש"י, סביר להניח לכן שהיא מתועדת גם חזותית, כל חדרי החקירה שם מצוידים באמצעים של תיעוד חזותי.

ש:זאת אומרת שאם הוא חתם...

ת:לא צריך לשאול אותי. אם הוא חתם אז רואים את זה בצילום. אתה יכול גם לרענן את זכרוני כי אם זה מתועד את השאלה מתייתרת.

ש:עודי טען בעדותו בביהמ"ש כי החוקר תפס את האזיקים בידיים שלו והחל ללחוץ. מה תגובתך לכך?

ת:תן לי להבין, מי זה החוקר? למי הוא מתכוון?

ש:עודי נחקר מספר חקירות, חובתי לשאול את כל החוקרים שלו.

ת:אני יכול להעיד על עצמי שלא זכור לי מקרה כזה שאזקתי אותו, וגם אם אזקתי אותו אני עושה את זה בשיא העדינות ותמיד שואל אם כואב או לא כואב. מניסיוני בימ"ר כל החוקרים נוהגים כך, הם חוקרים עדינים, הם אנושיים ביותר. ולא רומסים זכויות וכבוד של אנשים אחרים.

ש:עוד טען עודי בעדותו בביהמ"ש כי באשר לאמרתו המשטרתית מיום 09/01/11 נשאל לעניין מה שכתוב בשורה ראשונה, אני מצטט "הבנתי את החשדות המיוחסים לי, וההורים מינו לי עו"ד, ולא רוצה לדבר איתו עכשיו ואני רוצה לספר את כל האמת וכל מה שעשיתי". לתגובת שאלת הסנגור בעניין זה שכתוב באמרה, אמר עודי שזה לא נכון שהוא לא רצה לדבר עם הסנגור. מה תגובתך?

ת:מה שכתוב בעצם זה מה שהיה מה שהתנהל שם. לפחות אני יכול להעיד על עצמי כי מי שמבקש להתייעץ עם עו"ד אני עושה זאת לאלתר ומפסיק את החקירה. מי שבחר לא לממש את זכות הזאת אני לא יכול לכפות זאת עליו.

ש:עוד ממשיך ומעיד עודי בפני ביהמ"ש ואומר "כל הזמן דיברו איתי על באסם ונאג'י אמרו לי שאם אני מפליל אותם אני אשתחרר" הוא אמר את זה מספר פעמים, מה התייחסותך?

ת:כפי שאמרתי מקודם אלו טענות בעלמא. ככל שאר הנחקרים, שנחקרו על ידי מקבלים כל אשר עולה על ליבם בחקירה עצמה. לאחר מכן בשלב מאוחר, בביהמ"ש מתחילים לעלות טענות תמוהות ומוזרות. פה אני רוצה להתייחס כי דווקא בגלל שיש תיעוד חזותי לחקירה, הרי אפשר לבדוק שם אם במידה ואמרו לו את הדברים שהוא טוען להם, לפחות היה מזכיר את זה בחצי פה. הייתה אינדיקציה בחקירה המצולמת לדברים כאלה, אם נאמרו. באמת ובתמים אני לא זוכר את החקירות ואפשר להפנות אותי לקלטת.

ש:עוד מעיד עודי בפני ביהמ"ש ואמר שנתנו לו להבין בחקירה שבאסם ונאג'י אחראים על התהלוכות. מה התייחסותך?

ת: (מעיין באמרות). אני לא יודע מאיפה טענות אלו צצו בשלב כזה, אני מעיין באמרה של הנחקר מיום 09/01/11 ורואה כי בעצם הוא נעצר על זריקת אבנים, ועל זה הוא נחקר וכך החלה החקירה. החקירה התפתחה לשאלות על התהלוכה ובעצם ככה עלה שמם של באסם ונאג'י.

ש: עוד טוען עודי בפני ביהמ"ש כי במהלך חקירתו היו עוד עצורים נוספים בחדר החקירה, שהיו לבושים בבגדי עצור כמוהו. מה תגובתך לכך, אתה זוכר מה היה, מה אתם נוהגים בדרך כלל?

ת: כל נחקר יושב לבדו בחקירה שלו, כך בעצם מונעים שיבוש חקירה. כל נחקר נותן את הגרסה שלו. לגבי הימצאות של עצורים אחרים בחדר החקירה, זו טענה הזויה. למען הזהירות, אציין כי דברים כאלה יכולים לקרות במידה ורוצים לעשות אקט חקירתו כגון עימות בין שני עצורים או נחקרים. הכול מתועד הזותית ואפשר להתרשם.

ש: אם היה כזה מקרה הוא היה מתועד בחקירה?

ת: גם אם אין תיעוד חזותי זה היה מתועד בגוף החקירה, כי נכח עצור כזה או אחר בזמן חקירתו של נחקר זה, כי בעצם חובה עלינו לציין כל אדם שנמצא בכותלי החדר של החקירות, כגון שאנחנו מציינים כי נכח איתי בחדר חוקר מסוים ושוטרת מסוימת, אז על אחת כמה וכמה חובתנו לציין אם נכחו עצורים אחרים בחקירה.

ש: אני מפנה אותה לאמרתו של עודי תמימי מיום 09/01/11, בשורה 60 אתה אומר לנחקר "מציג בפניך אלבום תמונות" ואז בתשובה אומר הנחקר "אני עייף, לא מרוכז ורוצה לנוח ואחרי זה תמשיכו איתי בחקירה". ספר מה קרה לאחר מכן.

ת: (מעיין באמרה). מה שכתוב. אמרתי לו אם ברצונך להוסיף משהו, הוא אמר שלא ובזה הסתיימה החקירה. עשינו כבקשתו, אמר שהוא עייף אז סיימנו את החקירה.

ש: עודי העיד בפני ביהמ"ש כי החקירה מיום 09/01/11 לא הוקראה בפניו לאחר סיום החקירה. מה תגובתך?

ת: החקירה התנהלה בשפה הערבית, אני רואה שהוא חתם על זה שהיא הוקראה בפניו. ישנם גם שוטרים אחרים שנכחו. אם כתוב שהיא הוקראה בפניו אז היא הוקראה בפניו.

ש: עוד אומר עודי בעדותו בפני ביהמ"ש כי לפני החקירה אמרו לו שאם יפליל את באסם ונאג'י אז יתנו לו ללכת. מה תגובתך לכך?

ת: אני לא זוכר איפה פגשתי ואיך פגשתי אותו לפני החקירה. בטח דבר כזה אני לא אגיד לו. אני בא לחקור אותו בגין מה עצרו אותו, בגין העבירה שהוא ביצע. מה הקשר בין זה לזה.

ש: עד כאן השאלות לגבי חקירותיו של עודי תמימי. אני רוצה לעבור ולשאול על חקירתו של איסלאם תמימי. ביום 23/01/11 נערכה חקירתו של איסלאם תמימי בשורה הראשונה של החקירה רשום כי אתה נכחת בחקירה גם. אתה זוכר את הדברים?

ת: תראה לי את האמרה. (מעיין באמרה). אני לא זוכר מה שהיה בחקירה במאה אחוז. זכור לי כמה דברים מחקירה זו כי כבר נחקרתי בביהמ"ש על האמרה הזאת. אם רשום שנכחתי את נכחתי.

ש: אתה זוכר מה קרה לפני החקירה, בשלבים מוקדמים לה?

ת: (מעיין באמרה). לפי מה שאני רואה שמתיעד משום מה, מפנה לדף הראשון, שהעו"ד של הנחקר התקשר ושאל את החוקר ארנון אם הגיע חשוד בשם איסלאם, אח"כ ארנון ביקש ממני לדבר עם עו"ד גולדשטיין. אני לא זוכר במדויק אבל כבר נחקרתי על זה בביהמ"ש. היה דין ודברים לגבי הגעת העו"ד לימ"ר כדי לפגוש את הנחקר. אני לא זוכר במדויק מה היה, מנעו את המפגש הראשוני. לא זכור לי במדויק... אה אה אה,בעצם אני עכשיו נזכר כי היה קדם בג"צ ושהעו"ד לימור הגיש קדם בג"צ, עו"ד לימור שאל אותי לגבי העצור, אמרתי לו שהגיע למחלק ואז הוא אמר לי שהוא מגיע מת"א, לא נראה לי שברכב שלו, באוטובוסים או במוניות. החקירה התחילה בלי שעו"ד לימור הגיע, אח"כ אני זוכר שהייתה סדרה של מניעות מפגש אם אני זוכר טוב, כי זה לפני כשנה. עו"ד לימור התרעם על כך שלא חיכינו לא, אני זוכר שהזמן הסביר זה לחכות בין חצי שעה לשעה, לפי הבנתי הוא אמר שהוא מגיע באוטובוסים או מוניות למחוז ש"י אז ברור שזה זמן לא סביר וזה יכול לקחת שעות, מעבר לחצי שעה שעה ולכן התחלנו את החקירה.

ש: ספר לביהמ"ש על חלקך בחקירה.

ת: אני אז שימשתי כקצין חקירות וזה לא מתפקידי לחקור, אבל יכול להיות שנכחתי בזמן החקירה. אני אתקן את עצמי, אני אז שימשתי כקצין חקירות, אבל היו מקרים שחקרתי כשהיה מחסור של חוקרים או של חוקרים דוברי ערבית. אני ממשיך, החלק שלי יכול להיות בחקירה הספציפית הזאת ורואה שמי שהיה בחדר זה מדיוני וארנון, שהם גם חוקרים ומדיוני דובר את השפה הערבית גם. יכול להיות שנכחתי בשביל לתרגם או להבהיר משפט כזה או אחר. ממה שאני רואה מהחתימות זה שאני לא הייתי האקטיבי בחקירה זאת ומי שחלש על החקירה זה מדיוני וארנון.

ש: אתה יכול להעיד על האווירה שהייתה במהלך החקירה, אתה זוכר?

ת: לא זוכר את המקרה הספציפי במאה אחוז, אבל אני לפחות יכול להעיד על עצמי ועל החוקרים שהזכרתי. הם חוקרים הגונים, אנושיים ביותר, נעימי הליכות. אין ספק כי האווירה הייתה נינוחה, הכול היה בסדר גמור.

ש:איסלאם דאר איוב העיד בפני ביהמ"ש ביום 28/11/11. הוא אמר מספר דברים שאבקש את התייחסותך. ראשית, הוא טוען כי הוא פחד, היה עייף. מה אתה יכול להעיד על זה?

ת:פחד? לא שראיתי, אמרתי אני לא זוכר במדויק. אם הוא באמת פחד ואני זיהיתי זאת, לא היינו ממשיכים בחקירה, היינו מביאים לו מים להרגיע אותו. פחד זו תחושה סובייקטיבית של הנחקר עצמו. יכול להיות שהוא יעיד על עצמו שהוא פחד אבל הוא לא שידר זאת. לכן אני שולל טענה זו. יכול להיות שהוא התייעף במהלך החקירה, החקירה מתועדת ואל תתפסו אותי במילה, לפחות ככה אנחנו נוהגים. אם הוא היה מבקש להפסיק את החקירה והיה אומר שהוא רוצה ללכת לישון ולא מעוניין להמשיך בחקירה כרגע, אף אחד לא היה מחייב אותו להמשיך. אתם יכולים להתרשם במו עיניכם כי החקירה מתועדת. גם עייפות זה דבר שאי אפשר לאמוד אותו. לפעמים יש נחקר עם עיניים אדומות והוא לא עייף, לפעמים נחקר מפהק לא בהכרח שהוא עייף. גם לי קורה שבדיונים בבימ"ש אני מפהק אבל אני לא עייף. אלו שני פרמטרים שאי אפשר לאמוד אותם, במידה והנחקר עצמו לא מבקש זאת ולא אומר זאת בפה מלא.

ש:כשאני שאלתי את איסלאם למה דווקא הוא אמר את שמו של באסם, תגובתו הייתה "הם ביקשו ממני להגיד". אחרי זה הוא אומר בהמשך כי חוקר נכנס אליו ושואל מי מארגן את כל ההפגנות, הוא ענה שהוא לא יודע והחוקר אמר לו שבאסם ונאג'י מארגנים את כל ההפגנות. מה תגובתך?

ת:תראו את הקלטת. זה מה שהוא אומר שהדריכו אותו? הכול מופיע בקלטת. זה וודאי הזוי.

ש:איסלאם בעדותו בפני ביהמ"ש אומר שהחוקר נכנס אליו הוא היה כפות ועם עיניים מכוסות וזה קטע שלא מצולם. הוא מתאר את החוקר כחוקר רחב בשם ג'לאל. הוא זה שהסיר לו את האזיקים ואת כיסוי העיניים ושאל אותו מי מארגן את ההפגנות. איסאלם אמר שהשיב שהוא לא יודע. החוקר אמר לו שבאסם ונאג'י מארגנים את ההפגנות. מה התייחסותך לכך?

ת:לא זכור לי מאז שאני במשטרת ישראל שהסרתי כיסוי עיניים. אני לא חושב שמישהו בימ"ר אצלנו היה מכוסה עיניים, הכוונה בבניין של הימ"ר בבניין התשאול. יכול להיות שהוא מדבר על מה שהיה איתו בדרך, כשנעצר על ידי הצבא ושם אני לא יכול להעיד על כלום כי יכול להיות ששם מכסים את עיניו, אנחנו לא עושים דברים כאלו. כמו כן, אני ככל החוקרים בימ"ר תמיד שומרים על טוהר המידות וטוהר החקירה. אנחנו מקבלים את הנחקר. חקירתו מתחילה בחדר החקירות ושם היא מסתיימת. לגבי שאמרתי לו שמות כאלו ואחרים, זה שקר וכזב. לא היו דברים כאלו.

ש: ספר לביהמ"ש האם ידוע לך על המקרה הספציפי הזה כי מישהו מצוות החוקרים, או האם אתה תשאלת את הנחקר טרם החקירה, או החליף איתו דין ודברים?

ת:אני יכול להעיד על עצמי שאם אני מתשאל מישהו לפני החקירה, זה חייב להיות מזוכד אני חייב לעלות את זה על הכתוב סמוך ככל שניתן לתשאול עצמו, כי גם תשאול זה חלק מהחקירה. אני בטוח כי גם חוקרים אחרים אם תשאלו אותו היו מעלים את זה על הכתב. זה היה מופיע בתיק החקירה. התיק כולו לא בפני, יכול להיות שיש מזכרים כאלו או אחרים על תשאול.

ש:איסלאם אומר בפני ביהמ"ש שאמרו לו שאם יודה הוא ילך לבית. מה תגובתך לכך?

ת:אני בטוח שלא, זה אסור, זה פיתוי והשאה. להניא מישהו להודות זה דבר פסול, אנחנו לא עושים דברים כאלו.

ש:עוד ממשיך ומעיד איסלאם ואומר שהוא פחד שהחוקר ירביץ לו והוא דיבר ספציפית עלייך ואמר שאם אתה מרביץ לו אתה מוריד קיר. אתה יכול להסביר לביהמ"ש למה הוא אמר זה? האם נגעת בו באיזשהו שלב?

ת:הוא הגזים לדעתי בתיאור שלו. אלו דברים הזויים שאני איימתי להרביץ לו, או ארביץ לו. אני רואה מהעדות שמדובר בילד 1996, ברור שאני לא אעשה דברים כאלו. ברור שהכול התנהל בהתחשב בגילו של הנחקר. אני ניהלתי תיקים של רצח וחקרתי ונפגשתי עם רוצחים, ושם לא איימתי. כל מי שנחקר על ידי או נפגשתי איתו, לא יכול להגיד עלי דברים כאלו, כי אני נוהג עם כולם בצורה הכי נעימה והכי מנומסת שיש. לפעמים גולשים לדברים של צחוקים, מעניין שרק בשלב המשפט עצמו מתחילים להעלות טענות תמוהות ומוזרות כשהנחקר יודע כי החקירה הייתה מתועדת ולא העלה שום טענה על כך ולו ברמיזה.

ש:עוד מעיד איסלאם ואומר כי חצי שעה לפני החקירה, בסביבות 9 אתה הבאת לו כוס תה ודיברת איתו בערך רבע שעה. מה התייחסותך לכך? אתה זוכר את זה?

ת:אני לא יודע, אני לא זוכר דבר כזה. כבר התייחסתי שאם הייתי מדבר איתו לפני החקירה, הייתי מזכד זאת. דווקא פה אני לא רוצה לנחש, צריך לדעת איזה יום זה היה, זה חשוב לי. בכמה ימים מהשבוע הייתי מגיע מהצפון, הייתי מגיע למחלק רק בשעה 8 וחצי, 9. לפעמים אפילו 9 וחצי, אני רוצה שיכינו בשבילי תה ביום כזה כי אין לי זמן להכין.

ש:עוד מספר איסלאם בביהמ"ש בתגובה לשאלות הסנגור, "פחדתי מג'לאל, הוא דפק על השולחן ועשה סימני ידיים, זה הפחיד אותי", מה התייחסותך?

סנגור: אני מתנגד לשאלה. השאלה נשאלה והתובע מבזבז זמן.

תוב"צ: מדובר בשאלה ספציפית ואני מבקש התייחסות ספציפית.

החלטה

השאלה הזו מותרת.

ניתן והודע היום, 08/01/12, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

ת: החקירה מתועדת ויכול להיות שדפקתי על השולחן. אם דפקתי על השולחן זה לא כדי להפחיד. אני בטוח שזה היה בצחוק בהתחשב בגילו. החקירה מתעודת.

תוב"צ: אין שאלות נוספות.

חקירה נגדית

ש: אני מבין מהחקירה הראשית שאתה היית קצין החקירות.

ת: אני כיהנתי במשרה של קצין חקירות, בזמן העדויות שהונחו בפני.

ש: לא הייתה לך הכשרה של חוקר נוער בזמן החקירה?

ת: לא הייתה לי הכשרה של חוקר נוער. הסמכה של חוקר נוער זה שבועיים או שלושה שעושים. אני לא עשיתי את זה. בזמנו הייתי טרי אחרי קורס קצינים ייעודי, שם קיבלנו מעבר לחומר הלימוד שמעבירים אותה בהשתלמות נוער.

ש: אתה למעשה לא זוכר ממש את מעמד שתי החקירות, כלומר זיכרון אמיתי?

ת: ברור. של איסלאם אני זוכר יותר כי נחקרתי כבר על זה בביהמ"ש.

ש: את רוב הדברים שאמרת לגבי מה כן מותר לעשות בחקירה, מה עושים ומה לא, את זה אמרת על סמך הדרך שבה אתה חוקר. אתה מכיר את עצמך ואתה יודע איך אתה חוקר, נכון?

ת: אני העדתי על עצמי וגם אמרתי שכך שאר החוקרים נוהגים. אמרתי כי החקירות מתועדות ואפשר לראות ולהתרשם.

ש: אתה היית אחראי על החוקרים שהשתתפו איתך, מדויק יותר?

ת: אני שימשתי אז כפי שאמרתי קצין חקירות. מעלי יש עוד פונקציות. כן, אני **ממונה על** החוקרים כקצין חקירות. כששימשתי כחוקר עם החוקרים, אני לא יכול להיות גם ממונה על החוקרים, זה פר מצב.

ש: בחקירה של איסלאם לא היית ממונה כי השתתפת בחקירה, נכון?

ת: אני לא זוכר. יכול להיות שכן ויכול להיות שלא. היו שם בימ"ר עוד קצין חקירות ועוד רמ"ח.

ש: זה לא נכון מה שענית קודם שאם אתה משתתף בחקירה אתה לא אחראי על החוקרים.

ת: אמרתי שזה תלוי באיזה חקירות. בחקירה הספציפית הזאת יכול להיות שאני נתתי גם הנחיות מקצועיות. יכול להיות שגם הנחו אותי מקצועית ואני העברתי לחוקרים. לשאלת ביהמ"ש מבחינתי להיות אחראי על החוקרים זה להנחות אותם מה לחקור, להנחות אותם איך לעשות תוכנית חקירה. ואני לא זוכר. בדרך כלל בתיקים מורכבים בימ"ר עושים תוכנית חקירה ולזה אני מתכוון. אם אני או הקצין האחר, או הרמ"ח הוא זה שעשה את תוכנית החקירה.

ש: אתה חוזר בך מהאמירה " כששימשתי כחוקר עם החוקרים אני לא יכול להיות גם ממונה על החוקרים, זה פר מצב".

ת: אני לא חוזר ממה שאמרתי. אני התכוונתי שאם אני חוקר אקטיבי ואני חוקר את הנחקר אז אני חוקר ותו לא. לכן אמרתי שזה תלוי במצב ובסיטואציה.

ש: כשאתה אומר אחראי על החוקרים, מי היה אחראי על החוקרים בחקירה של איסלאם?

ת: אני באמת לא זוכר. אם תפנה אותי לדברים יכול להיות שתרענן את זכרוני ואזכר.

ש: תוכנית חקירה עושים בכתב?

ת: זה תלוי איפה מציגים את זה. זה יכול להיות גם על מצגת.

ש: או על מצגת או בכתב אלה שתי האפשרויות?

ת: או על טיוטה, ומעבירים בעל פה לאחר מכן מעלים על הכתב או שלא.

ש: במקרה הזה, מה היה?

ת: לא זוכר.

ש: היית מגדיר את החקירות האלה, כתיק מורכב?

ת: התיק הזה לטעמי אינו מורכב. יכול להיות שמנקודת ראות של קצין אחר זה כן תיק מורכב כי הוא לא התעסק עדיין בתיקים מורכבים אחרים הכול יחסי.

ש: בדרך כלל לא מתפקידך לחקור בפועל?

ת:אני קצין חקירות אבל קרה לא אחת ששימשתי כחוקר וחקרתי, כשהייתי צריך, אם לא היו חוקרים או שהיה מחסור בחוקרים דוברי ערבית.
ש:אבל זה חריג?
ת:לפעמים החריג יכול לגבור על הכלל. בהרבה מקרים בתיקים חקרתי.
ש:במקרה של איסלאם היה לך מחסור בחוקרים?
ת:אני אמרתי לפני כי כפי שאני זוכר, וגם מהעדות עצמה, מי שחלש על התנהלות החקירה זה החוקר מדיוני, אני רואה שהחוקר ארנון יהב הקליד את העדות. יכול להיות שבמקרה הזה אני נכנסתי כמה פעמים ונכחתי בחלקים במהלך העדות, אבל לא הייתי החוקר שחלש על ניהול החקירה.
ש:אתה עושה את זה בכל התיקים, זה דרך התנהלות שלך? אתה נוכח בחקירות של החוקרים שמתחתייך?
ת:כפי שאמרתי מקודם, כשאני נוכח בחדר חקירה כשישנם חוקרים אחרים שמנהלים את החקירה, יכול להיות שאני נכנס כדי לסייע בתרגום כזה או אחר, או בכל דבר אחר שהחוקר מבקש סיוע. זה תלוי, כל מקרה לגופו.
ש:במקרה הזה, מי ביקש סיוע שלך?
ת:אני לא זוכר, תראה לי את הקלטת אולי אזכר.
ש:אני אומר לך שבקלטת אנחנו לא רואים שמישהו מבקש סיוע שלך.
ת:אם אתה אומר יכול להיות גם מצב כזה. יכול להיות שגם החוקר ביקש ממני, התקשר אלי להיכנס לחדר החקירות או שלח מישהו להגיד לי להיכנס. אני לא זוכר במקרה הזה למה נכנסתי.
ש:אתה רעננת את זיכרונך לפני העדות?
ת:לא היה לנו מספיק זמן כי הגעתי מהצפון וכמעט לא קראתי שום עדות. הלכתי לחדר של התובע, אמרתי לו שהגעתי, הייתי צריך שירותים ואז קראו לי לעדות.
ש:בשתי החקירות נהגת לפי הכללים שלך, ולכן אלו אותם כללים נכון?
ת:ברור.
ש:אתה היום תובע משטרתי?
ת:כן.
ש:אתה מכיר את חוק הנוער?
ת:אני זוכר אבל לא ממש.
ש:אתה אומר שאתה לא איימת על הנחקרים שלך נכון?
ת:לא ולא.
ש:אתה גם לא נהגת איתם באלימות, נכון?
ת:לא ולא.
ש:גם לא הדרכת אותם לתשובה המיוחלת, לא שמת מילים בפיהם, לא אמרת להם להפליל את באסם?
ת:ברור שלא, יכול להיות הרבה מצבים שחוזרים עם הנחקר על השאלה, או על התשובה שהוא נתן אותה ביום החקירה או בחקירה מוקדמת יותר ואז חוזרים על התשובה שלו. הרבה פעמים קרה לי דברים כאלו. אני מרענן את זכרונו ואומר לו למשל "אתה אמרת שבאסם זרק אבן...". ואז הוא יכול להגיד לי כן או לא. הוא יכול להגיד לי שהדברים האלה לא נכונים וכל נחקר והשיטה שלו. יש כאלה שאומרים כן, יש כאלה שמנהנים בראש, יש כאלה שאומרים כן ולא, יש כאלה שמתקנים.
ש:אתה אמרת שאם אתה מדבר עם הנחקר לפני הכניסה לחדר אתה מתעד את זה, נכון?
ת:דברים רלוונטיים וקשורים לחקירה אני מתעד.
ש:מי קיבל את פניו של איסלאם?
ת:לא זוכר.
ש:מי בדרך כלל מביא אותו אליכם?
ת:מי שעוצר אותו זה בדרך כלל הצבא.
ש:אתה יודע באיזה שעה הוא נעצר?
ת:ממש לא.
ש:נכון שהצבא בדרך כלל שהוא מביא אותם הוא אוזק ומכסה את עיניהם, גם במקרה של קטין בן 14?
ת:אני לא ראיתי שקושרים עיניים. אני לא קיבלתי ספציפית עצורים עם עיניים קשורות.
ש:אתה כן קיבלת עצורים מהצבא ישירות?
ת:אני ספציפית לא קיבלתי עצורים מהצבא ישירות.
ש:אז מי בדרך כלל החוקר שפוגש את העצור פעם ראשונה?
ת:לא יודע.
ש:כקצין חקירות עניין אותך לבדוק אם מתנהגים לקטינים האלה לפי החוק והכללים בזמן המעצר שלהם?

ת:כיוון שבשטחים הכבושים עסקינן, אנחנו לא הגוף העוצר, אבל כן אני כקצין חקירות או כחוקר אני מתרשם ומוודא עם העצור עצמו אם הוא מרגיש בסדר ואם יש לו תלונות. במידה ויש לו תלונות כאלה ואחרות הוא יכול להעלות אותם בשלב החקירה ואנחנו נטפל בזה.

ש:תסכים איתי שאם רוצים להכין או להביא לנחקר תה או קפה, אז החוקרים בדרך כלל עושים את זה?

ת:החוקרים כמובן. לאו דווקא החוקרים שחוקרים את הנחקר הספציפי.

ש:אם לא דיברתם עם איסלאם לפני החקירה, איך ידעתם להחשיד אותו בעבירה כלשהי?

ת:השאלה הנשאלת שאני לא זוכר מה היותה התשתית שהייתה דאז בבסיסו של תיק חקירה זה. החקירה מתפתחת ויכול להיות שהשם שלו הועלה בחקירה אחרת או במקום אחר וזה מה שהוביל למעצרו. בטח ובטח אנחנו יודעים במה להחשיד אותו בסיטואציה שהובילה אותנו למעצרו. אנחנו לא נבוא ביום בהיר אחד ונעצור מישהו שלא יודעים עליו כלום. יכול להיות שהוא הופלל בידי אחר. אני לא זוכר את המקרה הספציפי הזה.

ש:יש אפשרות שגם מתשאלים אותו כדי לדעת במה מדובר ועל מה צריך לחקור אותו?

ת:חברי מדבר על שיטה שלא מוכרת לי. במדינת ישראל לא באים כמו במשטרים אחרים, עוצרים אותו ואחרי זה מוציאים ממנו איזה עבירות הוא ביצע. אם מעל בכספי הציבור או אם הטריד מישהי וכ"ו.

ש:חוץ מחדר החקירה יש לכם חדרי חקירה אחרים בימ"ר?

ת:כן.

ש:לפי הכללים שלכם, העצור לפני שהוא נכנס לחקירה הוא צריך להיות אזוק בדרך כלל או שהוא מסתובב חופשי?

ת:יש אצלנו חדר המתנה, שהוא בעצם תא מעצר , שם העצור שוהה. אני יכול להעיד שלפעמים העצור שם עצור רק ברגליים ולפעמים גם בידיים וברגליים. כשהוא מובא לחדר החקירה לפעמים גם אזוק בידיים וברגליים ולפעמים רק רגליים.

ש:החוקר מביא אותו מתא המעצר לחדר החקירות כשהוא רוצה לחקור אותו?

ת:כן, בדרך כלל החוקר מביא אותו. זה יכול להיות אחד החוקרים ולאו דווקא החוקר שחוקר אותו. ברוב המקרים, דווקא לא החוקר שחוקר אותו מביא לחדר החקירה, כי החוקר שחוקר אותו מכין את המחשב ואת האמצעים לחקירה.

ש:תסכים איתי שאי אפשר לשתות תה באותו תא המעצר?

ת:אני יכול להעיד על הרבה מקרים שאני אישית עשיתי אותם ולא רק מקרים שראיתי מרצה שהכנסנו הרבה קפה והרבה תה, ואף סיגריות לתא המעצר כדי שהעצור ישתה ויעשן.

ש:לפני שמתחילים את החקירה?

ת:גם וגם.

ש:כששואלים את איסלאם בדקה ה-15 בתיעוד החקירה, אומרים לו "תשתה תה" הוא עונה "שתיתי". ארנון שואל "אצל הצבא?" איסלאם עונה "אצלכם כאן". אתה לא יכול לשלול שאתה הבאת לו את התה לחדר ההמתנה, כמו שהעדות שקורה לפעמים?

ת:יכול להיות שאני או חוקר אחר, אבל כפי שאמרתי מקודם תלוי באיזה יום הוא יום החקירה. אני בא מהצפון ובאותם ימים אני מגיע באיחור. אם זה ביום ראשון בטוח אני מגיע מהצפון ואז בכלל אין לי מה להציע כי אני בא אחרי נסיעה ארוכה. בימים רביעי וחמישי אני מגיע מהצפון גם. שני ושלישי אני לא יכול לומר במדויק כי לפעמים הייתי בא מהצפון ולפעמים ישן בירושלים.

ש:איסלאם כבר בדקה התשיעית לפני שאתה נכנס, לפני שהזהירו אותו, אם בכלל הזהירו אותו, שואל "בטוח שרוצים לשחרר אותי?", איך אתה מסביר את זה?

ת:אני לא יכול להתייחס לדבר כזה אחרי זמן רב ובטח אני לא אתייחס כי אתה מביא לי פסקה אחת ומנתק אותה מרצף אירועים ומדין ודברים שהיו גם לפני ואחרי. אני לא יודע מאיפה הוא יכול לחשוב שהולכים לשחרר אותו.

ש:אתה כאחראי חקירות בתיקי אבנים, הכלל בשטחים הוא מעצר, נכון?

ת:לא יודע.

ש:גם בדקה העשירית הוא חוזר על השאלה "בטוח שאתם משחררים אותי".

ת:אני לא יודע לענות, זה גם היה לפני שנכנסתי אז איך אתה מצפה שאני אענה. כמובן שכל התשובות שלי יוצאות מנקודת הנחה שאונה מתאר נכון את מה שיש בקלטת.

ש:האם חשבתם באותה נקודה לשחרר אותו?

ת:אני לא יודע להגיד לך, המשך מעצרו של חשוד לא מראש קובעים אותו, זה תלוי בחקירה עצמה ובכל מה שסובב אותה, זה קשור למסוכנות, זה קשור לשיבוש, לפעולות חקירה. קודם חוקרים ולאחר מכן מחליטים.

ש:באותו שלב שהוא הגיע אליך לא הייתה לך פקודה של 96 שעות?

ת:96 שעות זו פקודה שבאה מהשטח ואנחנו מאשררים אותה. כך למיטב זכרוני היה אז, אני לא מתעסק בזה יותר כבר מעל 7 חודשים. למיטב זכורני, החייל בשטח שעוצר מוציא פקודה של 96 שעות וזה לא מונע מאיתנו לשחרר את הנחקר.

ש:אחרי שבדקה ה-17 אחרי שכביכול מזהירים אותו, שואלים אותו "אתה גר בנבי צאלח" הוא עונה שכן. "בן כמה אתה?" עונה " 15 ". ואז שואלים כמה פעמים זרקת אבנים בשנה האחרונה? הוא עונה "אמרתי לך, 30 או 40 ". בהקלטה זה לא מופיע לפני כן, איפה זה יכול להיות?
ת:צריך לראות בהקשר של הדברים בקלטת ואיך נאמרו. אני לא יודע להגיד לך עכשיו.
ש:יכול להיות כשהגישו לו תה?
ת:בחדר החקירה יכול להיות.
ש:ולפני חדר החקירה?
ת:אין מצב, זה מצב הזוי ואבסורדי.

ביהמ"ש יוצא להפסקה.

לאחר הפסקה.

ש: אז אמרת שאתה לא ידעת מתי איסלאם נעצר על ידי הצבא, באיזה שעה?
ת: אני לא זוכר ולא יודע באיזה שעה הוא נעצר.
ש: אם היית יודע בדיעבד שהוא נעצר באמצע הלילה, היית מתייחס אחרת לחקירה?

תוב"צ: אני מתנגד לשאלה. מדובר בסברות.

החלטה

השאלה מותרת.

ניתן והודע היום, 08/01/12, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

ת: לא יודע.
ש: ואם היית יודע שמאז שהוא נעצר באמצע הלילה ועד שהתחלת לחקור אותו בתשע וחצי בבוקר, לא ישן בכלל, היית מתייחס לזה אחרת?
ת: לא יכול להגיד לך עכשיו בדיעבד שנהיה חכמים לאחר מעשה. בזמנו, עם מה שהיה ידוע לנו. ואני לא זוכר מה היה ידוע לנו, בנסיבות שהיו, ואינו לנכון. אני והגורמים הממונים שכך ננהיג וכך היה.
ש: אתה כחוקר ומהניסיון שלך נתקלת במקרים בהם נעצרים קטינים בשעות מאוחרות של הלילה? זה דבר שקורה?
ת: דווקא מניסיוני בזמנו אני הייתי לפני כן חוקר פח"ע. קרה פעמים רבות שנערים וצעירים נעצרו בשעות כאלו, באמצע הלילה. כפי שאמרתי, לפעמים בשטחים, אין מנוס מלפעול אלא בשעות האלה בשביל לאתר את דרושי החקירה.
ש: אז קרה לך שילד בן 14 נעצר בשעות כאלה?
ת: נערים בגילאים כאלה ויותר מאלה מתחת ל-18 נעצרו בשעות כאלו. נתקלתי בכך בעבודתי כחוקר פח"ע.
ש: כמה זמן היית בימ"ר?
ת: תקופה לא ארוכה. מנובמבר 2010 עד יולי 2011.
ש: אתה יכול להגיד פה בעדות שאף פעם לא עצרו נער או קטין בשעות מאוחרות של הלילה? חצות?
ת: מי לא עצר?
ש: אני שואל עכשיו על הימ"ר. מי שעוצר את הנחקרים של הימ"ר.
ת: בתקופה שהייתי, אני לא זוכר אם כן או לא.
ש: אתה גם אומר שעייפות זה עניין מידתי. כלומר יש מידה מסוימת שאחריה אתה כן משתכנע שהוא עייף וזה פוגע בחקירה. אתה כן יכול להפסיק חקירה, נכון?
ת: אם הנחקר אומר שהוא לא יכול להמשיך והוא לא מסוגל להמשיך והוא רוצה הפסקה ולא רוצה לענות, אין מנוס אלא מלהפסיק חקירה.
ש: רק לאחרי שהוא אומר את כל זה, כלומר אם אתה רואה שהוא כמו סמרטוט, עדין עד שהוא לא אומר, אתה לא מפסיק?
ת: כן, אם הוא אומר לי שהוא לא יכול, אני מפסיק. אני לא יכול לדעת אם הוא כמו סמרטוט או כמו סחבה. יכול להיות לפעמים שנחקרים עושים הצגות בשביל להתחמק מתשובה כזו או אחרת. אם הוא אומר שהוא עייף ולא מסוגל להמשיך ורוצה להפסיק, אנחנו מפסיקים. זה כמו מישהו שרוצה לשירותים ואנחנו לא מחזיקים אותו ועוצרים.

ש: כל הכללים האלה, הם תקפים גם לגבי נערים, קטינים בני 14? אין שוני?

ת: יש שוני. עם קטינים צריך להיות יותר רגישים. אם הוא מבקש להפסיק לחקור, אנחנו ישר מפסיקים. אם הוא רוצה מנוחה, אין לי ספק שדווקא אם זה קטינים, אז היו גם קטעים של צחוקים כדי להוציא אותו מהאווירה המשטרתית.

ש: אז אתה אומר במבוגרים צריך להגיד כדי להפסיק ובקטינים גם צריך שהוא יגיד ויבקש כדי שתפסיקו?

ת: בשביל שנצא מהנישה הזאת, אנחנו לא באים לקבוע כללים ומודל לתורת ההפעלה של חקירת קטינים או בגירים. כל מקרה לגופו. יש קטינים שאפשר להסתדר איתם ואף לחקור אותם מעבר לחקירת בגיר וההפך גם. אם חברי חותר ולשם הוא מכוון את החיצים לגבי חוק הנוער, תיקון 14ף שאז בזמנו אני לא יודע אם הוא חל בשטחים, נוכחות הורים ושעות חקירה, זה ההבדל ואני לא הייתי מודע אם הוא חל או לא, אבל עשינו כמיטב יכולתנו בתנאים שניתנו לרשותנו, למדיוני יש הסמכה של חוקר נוער והוא זה שחקר את איסלאם.

ש: אמרת שיש קטינים כאלה ויש קטינים כאלה. איזה פעולות עשית כדי לבדוק מה טבעו של הקטין שבפניך? עד כמה אפשר להעמיס עליו? איך בדקת את זה?

ת: זו שאלה כללית. אני לא זוכר מה היה שם. יש קלטת, תפנה אותי אליה.

ש: אתה אומר שבתיק הזה, במקרה הזה כשיש לנו ילד בן 14 שעצרו אותו בחצות, אנחנו מדברים על העובדות המוסכמות בינתיים ולא ישן עד שהתחלת לחקור אותו בתשע וחצי. חקירתו נמשכה כחמש וחצי שעות. כל זה, לא הביא אותך לבדוק אפילו אם אפשר לחקור אותו בחקירה כזאת ועדין היא תהיה חקירה הגונה, חוקית. אתה מאשר את זה?

ת: בנתונים שאתה אמרת, יש נתונים שאני לא יודע לגביהם. אני לא יודע מי אישר לחברי שהוא לא ישן מאז שעצרו אותו. אני לא יודע. לגבי שעת המעצר, גם אני לא יודע. לגבי חמש וחצי שעות חקירה, אני גם לא יודע כרגע וגם אם זה נכון זו לא חקירה אינטנסיבית וארוכה, יש חקירות ארוכות יותר. משום מה, חברי מתאר את זה כאילו שהנחקר היה באיזה משפט שדה. אם היו לי את כל הנתונים האלה יכול להיות שהייתי נוהג אחרת ואולי לא וזה תלוי בנסיבות שאפפו את כל המקרה אז. נתונים שהיו בידיעתי אז וכמובן באיך שהעניינים התנהלו עם הנער הזה.

ש: את שעת המעצר יכולת לדעת בזמנו? היית מגדיר את זה מטלה מסובכת לדעת את זה?

ת: לא.

ש: את הגיל בוודאי שגם פשוט מאוד לדעת. נכון?

ת: כן.

ש: את זה שהוא לא ישן, הוא אמר לך בשעה 01:02 לתחילת החקירה ואני מצטט: אסלאם מפהק ואתה אומר לו, "אל תנשוף, אל תנשוף בפרצוף שלי". והוא עונה לך:" פשוט לא ישנתי". אתה עונה לו "טוב, עכשיו תשמע..." וממשיך בחקירה. זה לא עניין אותך שהוא לא ישן?

ת: אני חושב שבנסיבות דנן, בשביל לא לעשות את העבודה כפליים, שחברי יראה לי את ההקשר בהקלטת החקירה וזה יהיה יעיל יותר מאשר שעכשיו אענה דברים בלי לראות. מה שהקראת לי זו דוגמה לאחת הדוגמאות שנתתי ואז נתתי בעלמא וזה מתאים למקרה שלנו. בגלל שהוא נער, אמרתי לו לא לנשוף לי בפרצוף, זה בטח היה בצחוק ואני רוצה לראות את ההקשר הזה ובטח הוא קלט שאנחנו צוחקים איתו וכל ההקשר הזה היה בצחוק בגלל שהוא נער בן 14 בשביל לתת לו הרגשה נוחה וטובה וכך נראה לי הדברים. גם אם הוא אמר לי שהוא לא ישן, זה לא אומר בהכרח שהוא לא רצה להמשיך בחקירה. הוא לא אמר שהוא לא רוצה להמשיך בחקירה. זה גם מתחבר להקשר שהפנית אותי אליו מקודם, שהוא אמר כי אתם תשחררו אותי הביתה, כנראה שהנער הזה חשב ומרצונו הטוב הוא רוצה לסיים ולקצר כמה שיותר מהר ולא רוצה לבזבז עוד זמן ורוצה להשתחרר מהר הביתה. הוא לא ביקש ללכת לישון או להפסיק את החקירה. אם הוא היה מבקש ללכת לישון ושלא יחקרו אותו לנוח, אנחנו היינו מפסיקים ואי אפשר לעשות דברים בעל כורחו. פשוט אי אפשר.

ש: אני מניח שכשאתה אומר לו בשעה 01:40, "תתרחק קצת, אתה רוצה להדביק אותי? אתה נראה חולה נכון? יש לך שפעת? רוצה להדביק אותי"? זה גם היה אותו חוש הומור נכון?

ת: חברי המלומד עכשיו מרענן את זיכרוני ואני עכשיו מטרשת על העובדות שהיו ומתחיל להיזכר יותר טוב שהאווירה הייתה כיפית ובצחוק ונינוחה ולא כמו שחברי רוצה להגיד, כי אני לא אגיד את הדברים האלה בחיים, לא רק לנחקר אלא גם לא לאדם אחר שלא בהקשר של צחוק. אני לא רופא בשביל להבחין אם הוא חולה או לא ומעצם הדברים הוא לא אמר לי שהוא חולה, המסקנה המתבקשת שזה היה בצחוק ותו לא. אם חברי ראה את הקלטת ואני טרם, וחברי עושה פרשנות דווקנית מילולית, אז בטוח שהוא מוציא את הדברים מהקשרם, לאו דווקא בדיבורים גם מתנועות כאלו או אחרות שעושים במהלך החקירה, גם הם נובעים מצחוק וכל אחד יכול לפרש אותם כמו שהוא רוצה. העיקר מה הייתה כוונתו של מבצע הדברים, כלומר אני והכוונה שלי הייתה מתוך רצון להביא את הנער לידי חיוך ולא יותר מזה.

ש: אתה זוכר שהוא בכה בחקירה?

ת: אני לא זוכר ממש, יכול להיות שהוא בכה. לא רק הוא בוכה, הרבה אנשים בוכים כשהם מתחילים להכות על חטא, כשנתפסים שביצעו עבירות ואז מתוך חרטה או מתוך כעס עצמי, כל אחד והצורה שבה הוא מחצין את רגשותיו.

ש: ארנון גם חוקר?

ת: ארנון גם.

ש: למה היית צריך להצטרף כחוקר לחקירת נער בן 14, כשהיו כבר שני חוקרים בחדר?

ת: כמו שעניתי מקודם. אני לא זוכר למה הצטרפתי, יכול להיות שמישהו ביקש שאתרגם, יכול להיות שלא. אני לא זוכר.

ש: ארנון ומדיוני לא יודעים לחקור בערבית?

ת: הם יודעים, אבל ערבית היא שפת אמי ולפעמים קורה שגם מי שיודע לדבר בערבית, יצטרך את עזרתו של דובר השפה במשפטים כאלה או אחרים.

ש: אני רואה שאתה השתתפת באופן פעיל ביותר בחקירה.

ת: יכול להיות.

ש: אז לא נכון מה שאמרת שאתה היית על תקן מתורגמן?

ת: מי אמר על תקן מתורגמן?

ש: אז על איזה תקן?

ת: אמרתי שאני לא זוכר על איזה תקן, אני אמרתי שיכול להיות שלפעמים אני נכנס לעזור או מישהו מבקש ממני לעזור, אבל לפעמים כשאני נמצא בחקירה גם בשביל לבוא לעזור ולתרגם. יכול להיות מצב שאני אתן את דעתי על מה שאני שומע ואשאל שאלה כזו או אחרת. בגלל זה אני אומר, כבר אמרתי לביהמ"ש, שעדיף שיפנה אותי לקטעים הרלוונטיים מאשר שיתחיל לשער ואז יגיד שזה לא נכון.

ש: יש לך מומחיות בקראטה או משהו כזה?

ת: לא שאני יודע.

ש: אני מציג מהקלטת החקירה את דקה 0:49. אתה רואה את התנועה שעשית עם האגרוף בכף ידך? מה יש לך לומר על זה? זה בטח גם חלק מההומור?

ת: אין לי ספק שזה היה בצחוק. כנראה קדמו לזה עוד צחוקים עם אותו נער. אני לא רואה שהנער נבהל מהתנועה הזאת או קפץ אחורה.

ש: האם מתגובתו ראית שהוא הבין את ההומור שלך?

ת: אני בטוח שהוא הבין. חברי סלקטיבי בקטע שהוא מפנה.

ש: מציג את דקה 0:53, גם המכה הזו על האמה שלך ידך הייתה בצחוק?

ת: כן, מאה אחוז בצחוק.

ש: אני ממשיך להציג לך את הקטע מאותה דקה.

ת: תראה שהוא אחרי שדיברנו על טום וג'רי. צוחק.

ש: אתה רואה את התנועה הסיבובית עם הידיים שלך. האם אתה יודע קראטה?

ת: זה היה בצחוק. אני עומד מאחורי כל מילה שלי. זה היה בצחוק. חבל שהנער החביב הזה לא פה ואז הוא היה אומר לכם בעצמו שזה היה בצחוק.

ש: הנער החביב הזה היה פה והוא אמר שהוא נבהל, שהוא פחד ושנאמר לו מה הוא צריך להגיד ואני רוצה לשאול אותך, אחרי שראית את הקטעים הקומיים, האם יכול להיות שאתה למעשה נכנסת כדי להיות החוקר הרע? החוקר המאיים?

ת: בטוח שלא ובגלל שאני לא בקיא עכשיו בכל פרטי החקירה, השאלה הנשאלת מתי הוא התחיל להודות אחרי ש"המאיים" נכנס, או לפני ואז השאלה שלו תהיה רלוונטית או לא. החוקר המאיים והחוקר הרע שחברי מתאר אותי, זה הכל היה בצחוק ולגבי הנער החביב שהיה פה ואמר שהוא היה מפוחד ואיימו עליו, כי מה לעשות, איימו עליו מבחוץ שיחזור בו מגרסתו, לכן הוא חזר בו וזו עדות כבושה.

ש: אני רוצה בנקודה הזאת לשאול אותך עוד פעם. אתה פה נכנס לחקירה של קטין בן 14, למעשה אתה צובע את החקירה באי חוקיות כי אתה לא חוקר נוער, למרות שיש חוקר נוער והוא כבר מנהל את החקירה, במקרה יש לך חוש הומור מאוד מוזר של תנועות קראטה ואגרופים, למה היית מוכן לסכן את החקירה בזה שאתה הופך אותה לאי חוקית מעצם השתתפותך. מה תפקידך? מה היית אמור לתרום לחקירה? למה אי אפשר לסמוך על החוקר המוסמך מדיוני?

ת: אני אומר שאני לא יודע למה והנסיבות שבהן נכנסתי לחדר החקירה ועכשיו, כמו שחברי מתעקש, אני גם מתעקש בנקודה הזאת, למרות שאני לא יודע כי לא קראתי ולא ראיתי את הקלטת. אני רוצה לראות הם הנער החליט "לזמר" ולהודות לפני שאני נכנסתי או אחרי ואני חושב שחברי עמד על הנקודה ובדק אותה והמזל לא היה בכיסו הפעם כנראה ולכן זנח את הטענה שלי. אני חוזר ואומר שכל התנועות האלה היו בהומור ובצחוק ותו לא.

סנגור: אין שאלות נוספות.

תוב"צ: אין חקירה חוזרת.